

A Kúria a Havasi és Karczub Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Havasi Karolin ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr. Koczás János Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Koczás János ügyvéd) által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 41.P.91.947/2010. számon megindított és a Fővárosi Törvényszék 41.Pf.632.256/2012/2. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes által 33. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán tárgyaláson meghozta a következő

ítéletet:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget és térítsen meg az államnak felhívásra 284.200 (kettőszáznyolcvannégyezer-kettőszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes a forgalmi rendszámú V. típusú személygépkocsit 2004. október 26-án vásárolta V.L-től. A gépkocsival 2007. február 2-án Gy.Á. erősen ittas állapotban balesetet okozott. A baleset időpontjában a gépkocsi forgalmi engedélybe bejegyzett üzembentartója és tulajdonosa az alperes volt, aki a járműre a felperessel kötött felelősségbiztosítási szerződést. Ezzel kapcsolatban a 2007. év első negyedévére szóló biztosítási díj 2007. január 1-jén vált esedékessé, amelyet az alperes nem fizetett meg. Ezért a szerződés 2007. január 31. napján a díjfizetés elmulasztása miatt megszűnt. A felperes a fent írt, 2007. február 2.napján bekövetkezett balesetben megrongált gépkocsi tulajdonosainak a kárát megtérítette. Ennek oka az volt, hogy a gépjárművek üzembentartójának kötelező felelősségbiztosításáról szóló, a baleset idején hatályos 190/2004. (VI.8.) Korm. rendelet (R.) 8. §-ának (3) bekezdése értelmében a felperes a felelősségbiztosítási szerződés megszűnésétől számított 30 nap elteltéig, a nála biztosított gépjármű üzemben tartásával okozott

károkért még köteles helytállni.

Ezt követően előterjesztett keresetében a felperes 2.842.148 forint és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a R. 1. sz. melléklete 9. pontjának (3) bekezdése h) pontjára alapította, miszerint a biztosítási szerződés megszűnésétől számított 30 nap alatt kifizetett kártérítési összeget a biztosító volt biztosítottjától visszakövetelheti. A megtérítési igényének jogalapjaként megjelölte a R. 1. sz. melléklet 9. pontjának (3) bekezdése g) pontját is, mert ha az alperes a gépkocsit valóban értékesítette, úgy a Ptk. 277. § (4) bekezdésén és 4. §-ának (1) bekezdésén alapuló együttműködési kötelezettség terhelte, amit az alperes megsértett azzal, hogy a tulajdonosváltozást nem jelentette be. Ez a mulasztás pedig ugyancsak azzal a következménnyel jár, hogy a helyette teljesített kártérítést a biztosítónak visszafizetni köteles.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a gépkocsi 2007. január 20-án történt értékesítésével a biztosítási érdeke megszűnt, ennek folytán a R. 1. sz. melléklet 7. pontjának (1) bekezdése értelmében a biztosítási szerződés is megszűnt. A változásbejelentési kötelezettség elmulasztásával kapcsolatban pedig arra hivatkozott, hogy a R. 1. sz. melléklet 11. pontjának (3) bekezdése alapján ennek teljesítése a vevőt és nem őt terhelte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a keresetnek megfelelően marasztalta. Döntését a következőkkel indokolta: Az alperes a perben teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt adásvételi szerződéssel kívánta bizonyítani azt a tényt, hogy a gépkocsit a balesetet megelőzően, a balesetet okozó személy részére értékesítette. Ezen okirattal szemben a felperesnek kellett bizonyítania, hogy a gépkocsi értékesítése nem történt meg, a jármű a balesetkor is az alperes tulajdonában állt. A balesetet okozó Gy.Á. a büntető eljárás nyomozati szakában történt kihallgatásakor azt vallotta, hogy a gépkocsi az alperes tulajdona. A Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala által a bíróság megkeresésére megküldött iratok között található az alperes, mint jármű tulajdonos aláírásával ellátott irata, miszerint a perbeli gépkocsit bontásra adta át, továbbá ugyancsak az alperes, mint tulajdonos által aláírt, K.Gy. részére szóló meghatalmazás, amely a gépkocsi forgalomból való kivonása iránti intézkedések megtételére jogosított. Az adásvételi szerződést tartalmazó okiratot az alperes csak 2011. január 24-én csatolta, ezt megelőzően úgy nyilatkozott, hogy az okirat nincs a birtokában. Az adásvételi szerződést tartalmazó okirat nem volt a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala által megküldött iratok között fellelhető. A forgalomból való kivonással kapcsolatos intézkedések megtételére adott meghatalmazást tartalmazó okiratot pedig a

károkozó Gy.Á. tanúként írta alá.

Mindezeket a körülményeket a Pp. 206. §-a (1) bekezdése alapján mérlegelve az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a gépkocsi értékesítése valójában nem történt meg. A biztosítási szerződés 2007. január 30-án díjnemfizetés miatt megszűnt, mivel a baleset ezt követően 2007. február 2-án következett be, a R. 8. §-ának (3) bekezdése és R. 1. sz. melléklete 9. pontjának (3) bekezdés h) alapján az alperes köteles a felperes által helyette teljesített kártérítési összeget a felperesnek visszafizetni.

A másodfokú bíróság az alperes fellebbezése folytán meghozott jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság döntését helybenhagyta. Indokolása szerint, az alperes által, a fellebbezési tárgyaláson csatolt, a károkozó nyilatkozatát tartalmazó, Romániában közjegyző által kiállított okirat, a Pp. 235. §-ának (1) bekezdése értelmében bizonyítékként már nem volt figyelembe vehető. A másodfokú bíróság rámutatott, hogy a gépjármű adásvételi szerződés nincs alakszerűséghez kötve, ezért bármilyen formában megköthető, továbbá a tulajdonjog átszállását a forgalmi engedélybe történő bejegyzés elmaradása nem akadályozza meg. A perbeli esetben azonban az alperes védekezésében hivatkozott adásvételi szerződés létrejötte nem állapítható meg. A perben vevő és az ügyleti tanúk kihallgatására a felperes erre irányuló bizonyítási indítvány hiánya miatt nem kerülhetett sor. Az adásvételi szerződésről kiállított magánokirat tartalmának cáfolatára azonban a perben rendelkezésre álló bizonyítékok is elegendőek voltak. A büntető eljárásban a balesetet okozó Gy.Á. balesetért fennálló felelősségét elismerte, vállalta a kár megtérítését és előadta, hogy a gépkocsi tulajdonosa az alperes. Mivel büntetőjogi szempontból a tulajdoni viszonyoknak nem volt jelentőségük, e vonatkozásban a büntető eljárásban további vizsgálódásra nem volt szükség. Az alperes semmilyen magyarázatát nem adta annak, hogy a gépkocsi forgalomból való kivonása során keletkezett iratokon miért tüntette fel magát a gépkocsi tulajdonosának, ha már nem volt az. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg, hogy az adásvételi szerződést tartalmazó teljes bizonyító erejű okirat ellenére sem történt meg a gépkocsi tulajdonjogának átruházása az okiratban vevőként feltüntetett Gy.Á-ra.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen lényeges eljárási szabálysértésre hivatkozott. Állította, hogy az elsőfokú bíróság a perbehívási kérelmét a MABISZ-szal nem közölte, ami az ítélet hatályon kívül helyezésére is okot adó lényeges eljárási szabálysértésnek minősül. Kiemelte, hogy az adásvételi szerződést teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalták, amelyet az elsőfokú bíróság erre irányuló kereseti kérelem nélkül nyilvánított érvénytelenné. Álláspontja

szerint az elsőfokú és az azt helybenhagyó jogerős ítélet indokolásában felhozott érvek nem voltak elegendőek a teljes bizonyító erejű magánokirat által tanúsított tény, nevezetesen az adásvételi szerződés létrejöttének cáfolatára. Gy.Á. pedig a védőjének a büntető eljárásba való bekapcsolódását követően több hónappal tette meg azt a nyilatkozatát, hogy a gépkocsit csak kölcsön kapta, és a kárt az alperesnek megtérítette. Ezt a nyilatkozatot azonban minden bizonnyal a kártérítési felelősség alóli mentesülés céljából tette.

A felperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértés esetén teszi lehetővé. A felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdése értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az abban megállapított tényállás alapján bírálja felül. Ettől a tényállástól csak az esetben térhet el, ha azt a jogerős ítéletet hozó bíróság a bizonyítékok nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelésével, ellentmondásos következtetéssel állapította meg, vagy ha az az iratok tartalmával ellentétes.

A jogerős ítélet azonban mentes az említett hibáktól. Az eljárás bíróságok a bizonyítékok okszerű mérlegelésével jutottak arra a következtetésre, hogy az alperes a gépkocsi tulajdonjogát nem ruházta át, annak a baleset idején is tulajdonosa volt.

A magánokirat a Pp. 196. §-ának (1) bekezdése értelmében az ellenkező bizonyításáig szolgál teljes bizonyítékául annak, hogy a kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot megtette. A perbeli esetben a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt szerződés ellenére az adásvétel még sem jött létre. Helyesen állapították meg az eljárás bíróságok a perben rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok alapján, hogy az adásvételi szerződésről kiállított okirathoz fűződő vélelem megdőlt, s a gépkocsi tulajdonjogának átruházása az átruházás tanúsítására kiállított okirat ellenére mégsem történt meg. Az eljárás bíróságok által értékelte, az adásvételt tanúsító okirathoz fűződő vélelem megdöntését alátámasztó bizonyítékok mellett a felperes állításának valóságát cáfolta az is, hogy a kárügy intézése és a per során további ellentmondásos nyilatkozatokat tett. A biztosítónak írt 2008. október 13-án kelt levelében azt állította, hogy az adásvételi szerződést az okiraton levő keltezésétől eltérően 2006. évben kötötte, 2008. november 5-én kelt levelében úgy nyilatkozott, az az adásvételi szerződés jelenleg nincs a birtokában, jogi képviselőjének 2009. április 7-ei levele szerint az adásvételi szerződés már nincs ügyfele birtokában. Majd

ezek után 2011. január 29-én az 5. sorszám alatti előkészítő iratához csatolta a kérdéses okiratot. Arra nézve azonban nem nyilatkozott, hogy az okirat mikor, milyen körülmények között került több mint két év eltelte után a birtokába, s mi volt az akadálya, hogy azt már korábban csatolni tudta.

A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel a Kúria kiemeli, hogy alaptalanul és iratellenesen állította a felperes, hogy az elsőfokú bíróság a perbehívási kérelmet nem közölte a MABISZ-szal, mert azt a 12. sorszámú végzésével megtette. Ezért az eljárás megismétlését szükségessé tevő lényeges eljárási szabálysértés nem állapítható meg. Emellett a perbehívó fél sem az alperes, hanem a felperes volt.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni a felperes felülvizsgálati költségét, és a 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján az illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Budapest, 2013. május 29.

Dr. Molnár Ambrus s.k. a tanács elnöke, Dr. Szűcs József s.k.
előadó bíró, Dr. Virág Csaba s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

AM

írnok